

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXX, SERIA II, Nr. 7699

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 21 FEBRUARIE 1974

INTERVIUL acordat de tovarășul Nicolae Ceaușescu ziarului francez „Les Echos”

După cum s-a mai anunțat, la 14 februarie a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste

România, a primit pe ziaristul Michel Planchais, redactor-șef adjunct al ziarului „Les Echos”, și a acordat un interviu cotidianului francez.

In pagina a VI-a

În același spirit de caldă prietenie, sub semnul unor impresionante manifestări de stimă și prețuire, continuă

VIZITA PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN REPUBLICA IRAK

● La Muzeul irakian, unul din așezămintele de cultură ce adăpostesc cele mai valoroase vestigii ale istoriei popoarelor ce au locuit, de-a lungul secolelor, în regiunea situată între Tigru și Eufrat. ● „Apreciez preocupările și rezultatele specialiștilor și istoricilor, care asigură păstrarea și punerea în valoare a unor monumente și piese rămase de la civilizațiile ce s-au succedat pe pământul Irakului de azi. Le doresc ca cercetările lor să fie încununete de noi succese”, a scris președintele Nicolae Ceaușescu în Cartea de onoare a Muzeului irakian. ● Într-o manifestare impresionantă, de neuitat, cetățenii Bagdadului îl salută cu deosebită căldură pe tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Trăiască Ceaușescu, trăiască România!”, „Bagdadul te salută, frate și tovarăș președinte!”

Aspecte din timpul vizitei protocolare și de la sosirea pe aeroportul din Bagdad.

Șeful statului român — îndelung ovaționat de populația Bagdadului

Cea de-a doua zi a prezenței președintelui Nicolae Ceaușescu în Irak a prilejuit, în cursul dimineții, un contact direct, neîntrerupt cu tot ceea ce reprezintă capitala sa, Bagdadul, ca oraș păstrător al vestigiilor unei străvechi culturi și civilizații, orăș în plină dezvoltare pe coordonatele vieții moderne, puternic propulsate de elanul unei populații receptivă la idealurile nobile ale progresului social.

De la reședința rezervată șefului statului român, coloana mașinilor oficiale trece peste unul din cele șase poduri ce unesc cele două maluri ale fluviului Tigru, poposind la Muzeul irakian, unul din așezămintele de cultură ce adăpostesc cele mai valoroase vestigii ale istoriei popoarelor ce au locuit, de-a lungul secolelor, în regiunea situată între Tigru și Eufrat. La intrarea în muzeu, un grup de tineri și tinere fac o entuziastă primire șefului statului român, manifestându-și bucuria față de prezența sa în capitala Irakului. Pe o pinză desfășurată sunt scrise cuvintele: „Unitate, prietenie, socialism”.

In acest muzeu se află peste

50.000 de exponate de o inestimabilă valoare, înfățișând cea mai îndepărtată perioadă a istoriei, culturii și civilizației arabo-islamice. În șase săli spațioase ale modernei clădiri a muzeului sunt păstrate măturile materiale ale culturilor preistorică, sumeriană, babiloniană, asiriană, hatran și islamică. Celebra harpă de aur sumeriană, un cap de rege akkadian, numeroase sculpturi și celelalte exponate fac din acest muzeu una dintre cele mai importante colecții de antichități ce redau nivelul înalt de îndemănare și creație al celor care le-au făcut.

Aici se află expus și celebrul Cod Hamurabi.

În sălile muzeului, președintele român îi dău explicații cilișia specialiștilor, între care Abdul Iah Al Harak, directorul muzeului. La încheierea vizitei, președintele Nicolae Ceaușescu scrie în Cartea de onoare: „Apreciez preocupările și rezultatele specialiștilor și istoricilor, care asigură păstrarea și punerea în valoare a unor monumente și piese rămase de la civilizațiile

(Continuare în pag. a III-a)

Un dialog rodnic, deschizător de ample perspective colaborării româno-siriene

Eveniment de ample dimensiuni internaționale, deschizător de perspective largi, înscris pe coordonatele fundamentale ale politicii externe a României socialiste, vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în mai multe state arabe se desfășoară sub auspiciile prieteniei, solidarității militante, înțelegerii reciproce. Cele trei etape ale itinerariului parcurus de șeful statului român în această parte a lumii au fost încununete de remarcabile rezultate, reliefate în primul rând de afirmarea hotărârilor comune de a da noi profunzimi legăturilor ce unesc țările noastre, de a le extinde pe multiple planuri. Acest important act politic reprezintă o nouă și elocventă expresie a sprâjnului activ, constant, pe care România îl acordă cauzei popoarelor arabe. Vizita nu are o semnificație restrinsă la raporturile bilaterale; ea constituie o prețioasă contribuție la eforturile pentru instaurarea unei păci durabile și drepte, pentru eliminarea focarelor de tensiune. Glasul României s-a făcut din

nou auzit cu claritate prin intermediul celui mai autorizat exponent al său — iubitul conducător al poporului nostru, personalitate prestigioasă a vieții internaționale, stimat și admirat pentru dinamica sa activitate în slujba idealului nobil al edificării unei lumi a păcii și bunici înțelegerii.

Damascul l-a primit cu căldură și deosebită simpatie pe președintele Consiliului de Stat al României. Etapa siriană a călătoriei tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a desfășurat sub aceleași auspicii, într-o atmosferă caracterizată prin prietenie și cordialitate. Spiritul deschis, sincer al întrevăderilor la nivel înalt și entuziasmul ce a dominat întâlnirile cu locuitorii frumosului oraș au definit o vizită scurtă dar densă, cu un bogat program de lucru. Din multitudinea manifestărilor — de la contacte oficiale și până la întâlniri în hale de uzină — a putut fi descifrat o trăsătură esențială: puternica prietenie față de România și înaltul oaspele — președintele Nicolae

Ceaușescu. Este mărturia prețurii față de politica României — politică realistă, principială, constructivă, pe care evenimentele în evoluția lor au conferit mai-o dreptă justă, clarvăzătoare. Opțiunile României nu sînt conjuncturale. Ele sînt rezultate ale orientării preceș definite, statornic promovate. Frazele călde din discursurile înalte oficiale și simulete, aprecierile elogiase ale presei, aclamațiile cetățenilor Damascului reflectă în modul cel mai clar prestigiul de care se bucură țara noastră, prestigiu îndestruabil legat de numele și personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Legăturile româno-siriene au vechi tradiții. Mărturiile istoriei sînt elocvente în această privință. Aceste tradiții reprezintă, fără îndoială, un stimul în plus pentru extinderea conlucrării dintre popoarele română și sirian, pentru lărgirea colaborării.

EUGENIU OBREA
(Continuare în pag. a VI-a)

„TROFEUL SONDORULUI”

Oameni care scrutează adâncurile. Oameni tenaci, într-o continuă competiție cu natura, cu timpul, cu ei înșiși. Aceștia sînt sondorii! Azi a început la Pitești, faza de țară a celei de-a IV-a ediții a „Trofeului sondorului”. Competiție prestigioasă, la care cei 2100 de participanți la faza de masă (din 12 județe) au trimis 21 de reprezentanți. Două zile de întrecere între frunțașii pentru a-i desemna pe cei mai buni. Proba practică are loc la Schela Vișeu, prilej cu care se organizează o consfățuire de lucru la care participă cei 21 finaliști, și membrii activelor U.T.C. din întreprinderile de profil ale județului gazdă.

L. P.

SENSUL MORAL AL POVESTIRII

Vă amintiți, desigur, bineștiuta „Poveste a unui om lenes”, cu celebra-i replică: — Muietă-s posmagii?

Desigur, moravurile s-au schimbat, a trecut un secol de atunci, dar asemenea „eroi” ai unor întâmplări cotidiene supraviețuiesc, anacronic printre noi, cu deosebire că nimeni nu se gîndește să-l pedepsească atât de radical. Totuși, merită să meditam, încă și încă o dată, asupra sensului profund pe care Creangă a ținut să-l dea povestirii sale: a) primăria pe care lenesul o prezintă nu numai pentru că nu-și îndeplinește obligațiile, ci și fiindcă-l un prost exemplu, căci lenes se ia, ca rîia, este ca mărul putred care strică și merlele bune;

b) reacția ostel, necruțătoare, asadar, însă vizind sănătatea morală a climatului în care fiecare muncește, fiecare își vede de treaba lui... Asemenea „purători de microbi”, tineri de dați la trîndăvie, la un huzur nemeritat (figuri „Ken” și „whisky” autentice), deși într-un număr redus, reprezintă — într-o lumea ca a noastră — reale surse de infecție cu cel mai dezagustător microb de pe suprafața Pămîntului: putrosenia. De ce afirm asta? Pentru că nu o singură dată mi-a fost dat să întilnesc tineri — slab pregătiți pentru existență — căzînd în plasa invizibilă a unor a-

semenea indivizi certați cu munca, neintegrați — în nici un fel — adevărului înconjurător, realității. Atunci cînd un tînar de 17-18 ani, mai slab de inger (adică neîncrăzător în forțele sale proprii, în capacitatea lui de a-și clădi o existență echilibrată, de cinste și muncă) nimereste în preajma „purătorului de microbi”, o stranie atrac-

Insemnări
de MIHAI STOIAN

țivitate, secretată discret, paralizază voința noului venit, îl anulează drumul de personalitate dobîndit pînă la anii aceia și... Peste un timp găsindu-l pe respectivul „cirac” fîc fără vreo ocupație, fie chiar implicat în vreo afacere necruțată, auzi — cu uimire — că un viașgan care-ar fi trebuit să fie demult pe picloarele lui, responsabil total de actele sale, dă vîna pe celălalt (în fond pe adevărulul vinovat, însă, atenție! nu singurul) : — Știi, anturajul... M-am înhăitat cu... Și ai văzut ce-a ieșit... A „ieșit” exact, matematic,

In pagina a 2-a

O nouă corespondență de la brigada „Științei tineretului” pe marginea unei acțiuni în prag de finalizare: „IARNA LA SATE —

ANOTIMPUL UNOR AMPLI ACTIVITĂȚI POLITICO-EDUCATIVE”

NOUL ÎNVINGE, CUM ÎNVINGE NOUL ?

Convorbire cu ing. Mihai Pușcociu, de la Întreprinderea de utilaj greu „Progresul”-Brăila

In pagina a 4-a

ORIZONT CULTURAL

● ROLURI MARI PENTRU MARI ACTORI — un articol de M. Ungheanu despre virtuțile spectacolului Hamlet

● FILMUL PENTRU TINERET

● EUGEN BARBU : „Romanele trebuie să fie verosimile...”

● Pro și contra : CIND PROSTUL GUST PRIMEȘTE VIZĂ DE TRECERE

ceea ce se cuvine să... Iasă atunci cînd sacul își găsește petiul! Doar că — indiscutabil — obștea (intocmai ca în „Povestea unui om lenes”) ar trebui, de fiecare dată, neobosit și nuanțat, dar cu o intranșigă maximă, să intervină salvator. Cum? Neamînd „pauzele” din activitatea cuiva, renunțînd să-l... înțeleagă, să-i favorizeze orice fel de distracție, de destindere, fiindcă-l tînar și pentru că :

— Eu, la anii lui, munceam pe rupele!

Contratacți celor care — fără prea multe cuvinte — consideră (prin practica vieții lor) munca drept lege a vieții, se cere concentrat, neiertător, mai cu seamă în direcția acelor „lenese” de profesie... „cirac” fîc fără vreo ocupație, fie chiar implicat în vreo afacere necruțată, auzi — cu uimire — că un viașgan care-ar fi trebuit să fie demult pe picloarele lui, responsabil total de actele sale, dă vîna pe celălalt (în fond pe adevărulul vinovat, însă, atenție! nu singurul) : — Știi, anturajul... M-am înhăitat cu... Și ai văzut ce-a ieșit... A „ieșit” exact, matematic,

Iar cine așteaptă ce posmagii să fie gata mușai și mestecai, să aștepte mult și bine : cine nu muncește, nu mînaie. Nici măcar posmagii ! Să fie lîmpe pentru oricine, din orice „anturaj”.

VIZITA PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN REPUBLICA IRAK

Continuarea convorbirilor oficiale româno-irakiene

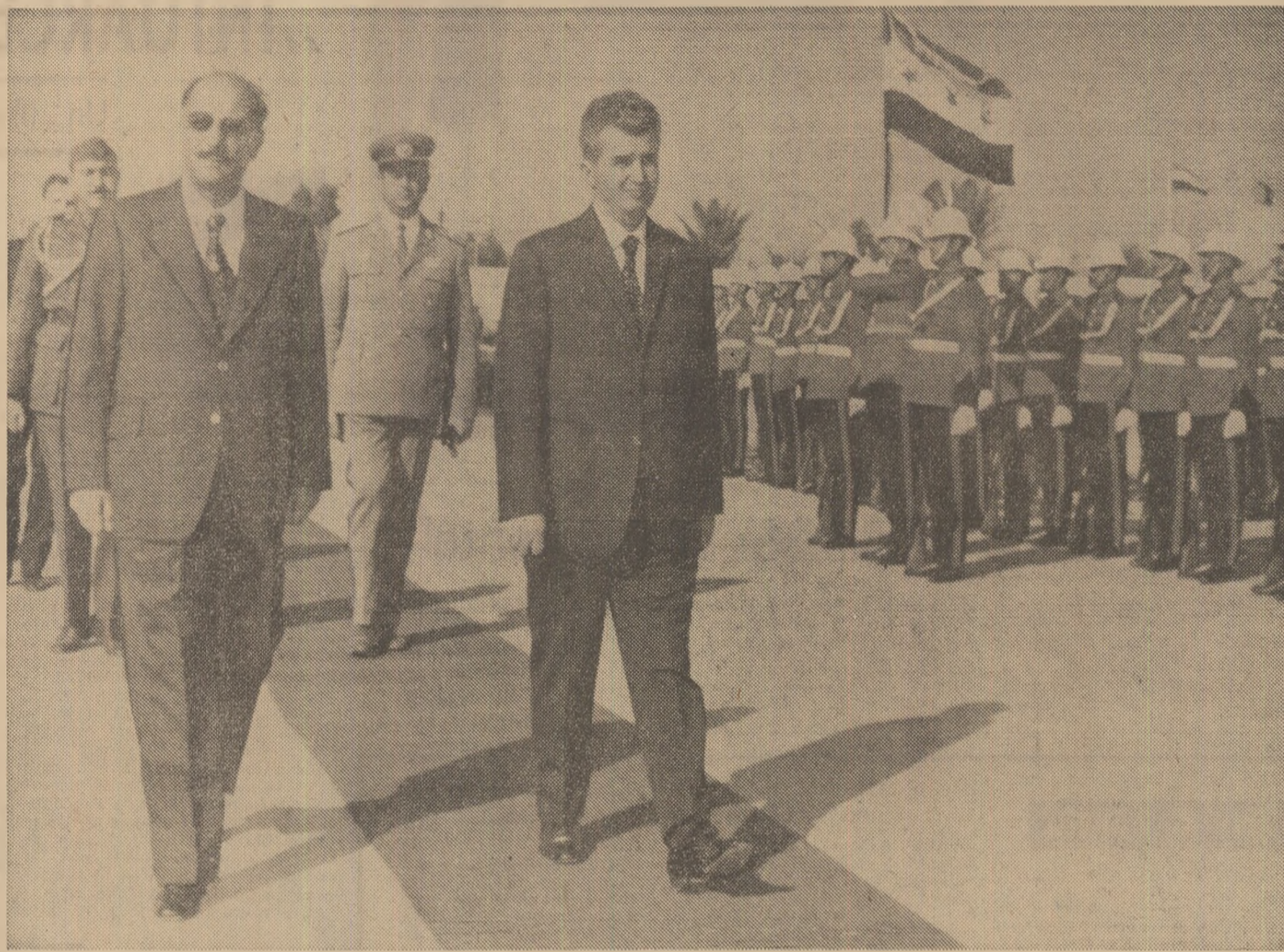
Miercuri seara, la Palatul Bagdad, reședința rezervată șefului statului român, au continuat convorbirile oficiale dintre președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Irak, Ahmed Hassan Al-Bakr.

La sosire, președintele Al-Bakr a fost întâmpinat de președintele Nicolae Ceaușescu. Garda militară aliniată în fața reședinței prezidențiale a prezentat onorul. Au fost intonate imnurile de stat ale Irakului și României.

Șeful statului român — îndelung ovaționat de populația Bagdadului

(Urmare din pag. 1)
ce s-au succedat pe pământul Irakului de azi. Le doresc ca cercetările lor să fie încununată de noi succese. La ieșirea din muzeu, tovarășul Nicolae Ceaușescu este întâmpinat de aceiași tineri și aceiași tineri, de numeroși cetățeni ai orașului care ovaționează îndelung.

este înconjurat de oameni care îi string mina, îl conduc cu un alai sărbătoresc. Este ilustrarea vie, emoționantă a cuvintelor rostite cu o zi înainte, de tovarășul Ceaușescu, când i s-a înmănat cheia de aur a orașului: „Sper că această cheie se va asemui cu cheia din poveste și ne va ajuta să deschidem orice ușă — sigur, mă gândesc la usa prieteniei și frăției dintre popoarele noastre”.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întâlnit cu secretarul general al Partidului Democratic al Kurdistanului

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, în cursul după-amiezii de miercuri, la reședința sa din Bagdad, pe Habib Mohammed Kerim, secretar general al Partidului Democrat al Kurdistanului, însoțit de Dara Tawfik, membru al Comitetului Central al Partidului, redactor-șef al cotidianului de limbă arabă „Al-Taakhi”.

a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut călduros din partea conducerii partidului, a președintelui său, Mustafa Al-Barzani. El a apreciat vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu ca având o mare importanță, contribuind în mod practic, concret, la întărirea legăturilor prietenești dintre Irak și România, între poporul irakian și poporul român.

În cadrul convorbirii s-a exprimat satisfacția pentru relațiile bune dintre Partidul Comunist Român și Partidul Democrat al Kurdistanului, dorința de a le dezvolta, în cadrul colaborării multilaterale româno-irakiene, pentru întărirea și adâncirea prieteniei dintre popoarele celor două țări.

Întâlnire între tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Aziz Mohamed, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Irakian

Miercuri la amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, la reședința sa din Bagdad, pe Aziz Mohamed, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului

Comunist Irakian. Acesta a fost însoțit de Abdul Razzak Al-Safti, membru al C.C. al Partidului Comunist Irakian, redactor-șef al ziarului „Tarik Al-Shaab”, și de Kahim Ajima, membru al C.C. al Partidului Comunist Irakian.

La primire a participat tovarășul Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

De la balcoanele clădirilor, de la ferestrele instituțiilor și ale locuințelor, cetățenii își unesc glasurile cu cele ale mulțimii aflate în stradă. Din loc în loc, oamenii se urcă pe balustrada de metal de la marginea trotuarului, scandind: „Trăiască Ceaușescu, trăiască România”, „Bagdadul te salută, frate și tovarăș președinte”.

Tabloul acesta continuă pînă către extremitatea sudică a orașului, unde se profilează celebrul mausoleu și templu sacru, Al-Kadameyah, pe arterele principale Jumburiya, pe care, în Piața Libertății, se înalță un impunător Monument al eliberării, realizat de celebrul artist și sculptor irakian Joad Selim.

ÎNTÎLNIRI DE LUCRU

În cursul dimineții de miercuri, tovarășul Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întâlnit cu Ali Chanan, membru al conducerii naționale a Partidului Socialist Arab Baas. Cu acest prilej, au fost discutate probleme ale dezvoltării relațiilor dintre cele două țări, și s-a făcut un schimb de informații cu privire la activitatea Partidului Comunist Român și a Partidului Socialist Arab Baas. De asemenea, tovarășul Cornel Burtică a avut convorbiri cu dr. Izzat Mustafa, ministru ad-interim la Ministerul Informațiilor, membru al conducerii Frontului Național Progresist, abordându-se,

cu acest prilej, probleme privind colaborarea în domeniul presei și televiziunii. Tovarășul Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior, a purtat convorbiri cu Taher Al-Jadraoui, ministrul industriei, și Izzat Al-Douri, ministrul agriculturii și reformei agrare, în legătură cu colaborarea economică dintre cele două țări și extinderea acesteia.

Revista presei irakiene

Ziarele, radioul și televiziunea din Bagdad prezintă, prin intermediul reportajelor, articolelor și comentariilor, al imaginilor filmate, vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în Irak, scoțind în evidență faptul că ea reprezintă un eveniment de cea mai mare importanță pentru dezvoltarea colaborării dintre cele două țări și popoare.

Ziarul „Al-Giumhuriya” publică un amplu reportaj despre prima zi a vizitei șefului statului român în capitala irakiană, subliniind bucuria cu care cetățenii Bagdadului l-au întâmpinat pe oaspetele lor de onoare.

Un nou avânt în urma vizitei tovarășului președinte Nicolae Ceaușescu. Ziarul „Tarik Al-Shaab” relatează, în reportajul consacrat sosirii, că, după Libia, Liban și Siria, prezența în Irak a tovarășului Nicolae Ceaușescu confirmă bunele relații dintre România și aceste țări.

Mulțumind pentru aprecierile la adresa sa, a partidului și poporului român, tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis conducerea Partidului Comunist Irakian, tuturor membrilor partidului, salutul cald, tovarășesc al Partidului Comunist Român, al său personal, al întregului popor român, exprimând dorința dezvoltării, în continuare, a relațiilor de prietenie dintre cele două țări, în folosul popoarelor române și irakiane.

Secretarul general al Partidului Comunist Român a apreciat rezultatele obținute de Partidul Comunist Irakian în creșterea rîndurilor sale, a prestigiului și influenței în rîndul maselor, adresînd urarea de noi succese în lupta pentru propășirea poporului irakian.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

orizont cultural

Atitudini - opinii - dezbatere

Roluri mari pentru mari actori*)

Ne definim de multe ori nu numai după reușite ci și după gradul de dificultate pe care ni-l propunem. Ultimele stagioni teatrale românești s-au bucurat de câteva spectacole reușite, dar de puține ori putem menționa tentative de anvergură. Inițiativa teatrului Notara dă pune Hamlet într-o viziune inedită și de a reuși un spectacol nu numai inedit ci și impresionant în ciuda cuceririlor vizibile și inevitabile este plin de semnificație. A-și propune să monteze Hamlet înseamnă să-și propuiă dintr-un cerc de angajamente obișnuite. Spectacolul regizat de Dinu Cernescu ne arată că atât reușita este un izvor înviorător, e ca un incendiu: „Înapoi la clasiți!“.

Al doilea merit stă în felul abordării tragediei și al rezolvărilor pe care le propune publicului. În textul plin de ambiguități și chiar de echivociuri ale tragediei, text care a dat de lucru tuturor interpreților, fie ei actori, regizori, filologi sau critici literari, s-a căutat un sens unificator, o regurare a situațiilor, de multe ori centrate sau greu inexplicabile, în jurul unui ax semantic. Cine citește cronicile lui Liviu Rebreanu la reprezentările cu Hamlet nu poate să nu înțeleagă cât de puțin acoveau textul shakespearian spectacole care respirau printr-un singur personaj, Hamlet, rareori două, Polonius și Ofelia, la care se mai adăuga, uneori, groparul, alături regele sau regina. Interpretarea de la Notara își distribuie însă atenția asupra întregii piese și e vizibil că a interogat fiecare rol și a căutat o explicație mai puternică a locului său în arhitectura tragediei. Alături de convulsia sufletească a lui Hamlet, de sfârșirea lui launtrică, regizorul a propus atenției spectatorului trama tragediei de sigură esență politică. Palatul se umple de șoapte, de sunetul pașilor terțiți, de întințiri pe întințiri, de conspirații, de o permanentă supraveghere și suspiciune. Desigur, se va pronunța în legătură cu acest spectacol numele lui Jan Kott care prin Shakespeare, contemporanul nostru a relevat în repertoriul shakespearian analogii semnificative între epoca elizabetană și cea contemporană. Dar spectacolul echipei de la Notara nu realizează un spectacol Kott, ci clădește un spectacol cu Hamlet mai interesant, credem, decât cel propus de Kott. Fără dilema sa Hamlet nu mai e Hamlet și a-l vedea redus la un simplu manevrer de culise înseamnă să-i sărim substanța și să-i diminuăm marea. Efortul actoricesc al lui Ștefan Iordache, cu totul memorabil, tinde să implice cele două direcții, filozofice și politice, ale interpretării.

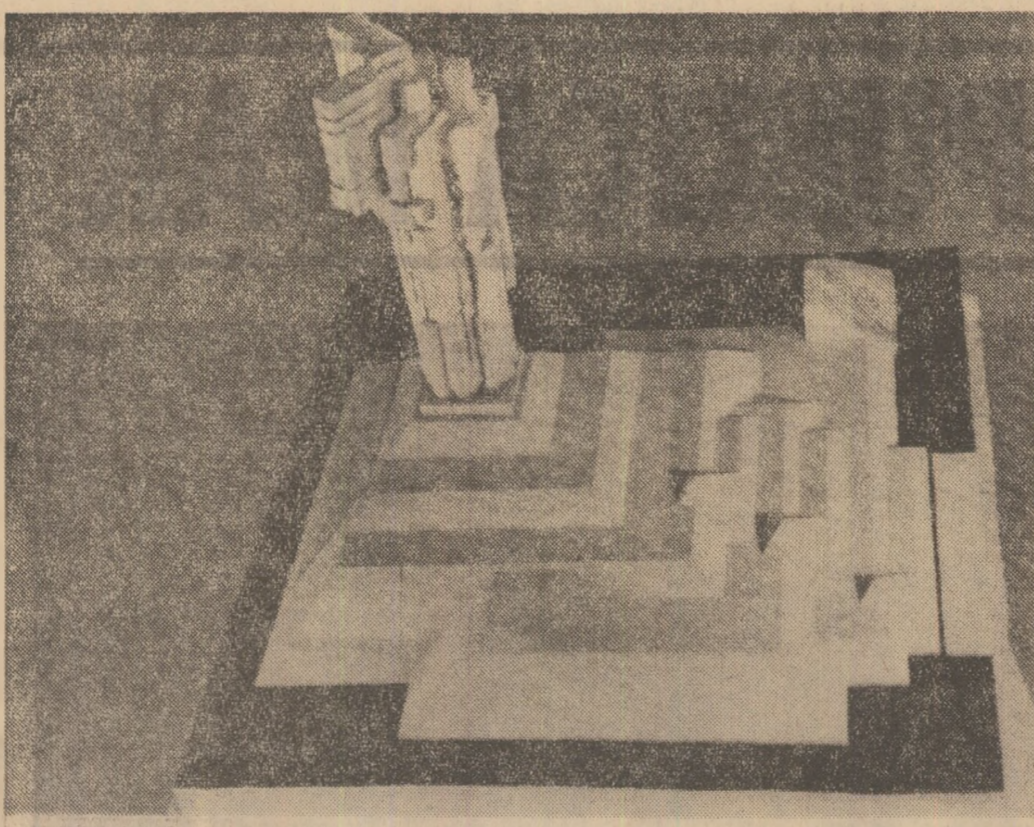
Regizorul și actorii au ales soluția cea mai dificilă dar și cea mai pasionantă. Da, ne spune spectacolul lor, Danemarca este cum ne spune Shakespeare o închisoare, da, ne spun regizorul, palatul de la Elsinore este și el o temniță, da, ne spun interpreții, fiecare personaj este un conspirator sau un ins care-și păzește ființa într-o atmosferă tensionată. Iar acestea, o precizăm, nu sunt deloc ideile de circulație recentă, ci chiar ale textului shakespearian, este chiar atmosfera în care a fost scrisă piesa. „În acea epocă, de comploturi și conspirații — reale sau imaginare — de răscoală repede reprimată, de foamă, secolă și inundări, de incendii și molime, așa cum s-a petrecut ultimul deceniu al domniei Elizabetei — când istoria omenirii „se scria cu virtutea de foc al sablilor“, William Shakespeare scrie opera sa de răscuviu Julius Cezar (1399) și prima versiune a lui Hamlet“. Citești nu e din Jan Kott cum s-ar putea crede ci din Ștefan Iordache și opera lui Shakespeare de Mihnea Gheorghiu. Direcția interpretativă a lui Dinu Cernescu e una din mai vechile direcții interpretative ale exegezei shakespeariene. La 1864 Victor Hugo scria următoarele despre situația din HAMLET: „A ști că regele este un asasin era o crimă de stat. Când prințul dorea să nu aibă martori, îi-era capul în joc dacă făcea ceva. Erai un politician prost dacă aveai ochi buni. Un om despre care se credea că dănuie ceva era pierdut“.

Șurii exemplilor care ne arată că tipul interpretării e mai verbi și legitimat în timp și e legitimat mai ales de Shakespeare poate fi enorm. Direcția e captivantă și s-a arătat în spectacolul teatrului Notara rodnică. Polonius devine în această versiune un personaj nou. Nota definitorie a noului spectacol este legată în mare măsură de felul în care este înțeles și propus spectacolul sfetnicului regal. Opțiunea obișnuită ne recomandă un Polonius bătrân și ridicol. Nu zice Hamlet că Polonius e „zeveze“ și „flecă“? Dinu Cernescu și Ștefan Radof, interpretul lui Polonius, au ținut însă seama de faptul că această sint epitetice lui Hamlet și nu ale lui Shakespeare. Portretul lui Polonius, ca și ale celorlalte personaje, rămâne să fie desprins din dialectica întregului text. Chiar dacă șochează acest Polonius are de partea lui susținători ca Samuel T. Coleridge și Liviu Rebreanu și mai presus de orice în textul shakespearian. Or, textul tragediei le-a oferit substanța unui Polonius sumptru, decis, „mină de fier“, mare maestru al mașinărilor de culise și al spionajului. Creația lui Ștefan Radof nu e numai impresionantă prin caracterul ei convingător ci însemnată și prin revoluționarea interpretării. Polonius al său e la antipodul vechilor versiuni și are avantajul de a fi o tentativă realizată solid. O întoarcere de 180 de grade se efectuează și pentru rolul lui Horatio (Mirela Anghelescu), care nu mai e bunul și calmul prieten refuzând viltoroarea intrigilor de palat, ci una din personajele de seamă ale conjurației, dacă nu cea mai importantă. Și aici se exploatează interpretări mai vechi. Sensuri noi sint aruncate în prim plan și în replicile Ofeliei, remarcabil susținută de Anda Caropol. Un studiu înnoitor al rolurilor se poate constata și în cazul Regelui și Reginei (Gilda Marinescu și Alexandru Repan), al ofițierilor curtenilor. Deși excelentă prezența actoricescă a lui Emil Hossu (Laertes) și Sandu Stăncă (Groparul) rolurile lor nu par a fi studiate din același unghi convergent, creind o senzație de discrepanță cu restul ansamblului. Integrarea tuturor interpreților într-un flux unitar al reinterpretării se face în grade și proporții diferite, ceea ce e de reproșat regelui.

Ceea ce este plăcut de observat este și caracterul de echipă al reprezentății. Ea este susținută numai de actorii teatrului Notara, fără adosuri și împrumuturi, în spiritul vechii coeziunii a echipelor teatrale. E un Hamlet făcut cu puțin pretenții și modestia acestui punct de plecare este laudabilă. De aceea mică parte foarte multă din Hamlet este înfățișată cu un caracter în momentul de față să joace acest rol, este singura trupă care-l poate pune?

O pot face și Dinică și Mottoi și Cornel Coman și Ion Caraniru și Virgil Ogașanu și Ovidiu Iuliu Moldovan și este sigur că o mai pot face și alții. Un actor de mari resurse trebuie confruntat cu partituri de mari resurse, altfel e un păcat. De cite ori l-am văzut jucând Shakespeare pe Toma Caragiu, de cite ori pe George Dinică? Cu astfel de actori stagiunea românească își poate propune un repertoriu de o dificultate extremă. Este unul din meritele și una din concluziile pe care ni le impune spectacolul cu Hamlet al teatrului Notara.

MIHAI UNGHEANU

În lucru: un ansamblu monumental

Sculptorița Iulia Oniță și arhitectul Dinu Gheorghiu lucrează la un monument destinat orașului Tr. Severin. El va realiza un ansamblu impunător, compus dintr-un

postament amplu dezvoltat pe baza a două elemente geometrice de bază, piramida și trunchiul de piramidă și un grup sculptural simbolic — un muncitor, un fărâș și un

intelectual. Lucrarea se află într-o fază destul de avansată de lucru la cioplitoria Fondului plastic.

C.R.C.

Pro și contra

Se întâmplă ca intrând în un film să ajungi după încercarea jurnaliului și atunci aștepti liniștit în hol. Dacă însă se adună mai mulți inițiazii, între ei pot apărea și citiva mai grabii mai nervoși. Ceașta e în noi, iată o problemă suscitată de înțelegerea cinematografului, de responsabilității cinematograferilor, problemă care cu bunăvoiență C.E.S. și-a găsit soluția. Holurile au devenit săli de expoziții. Așigul de film, actorii și creatorii de film și, prin la urmă, chiar pictura. Publicul trebuie să consume ceva în hol: ci-co sau pictura. Aceasta variată a explicațiilor decorației holurilor ne-a fost propusă foarte amabil și convingător de tov. Eugen Sofron, responsabil la cinema Luceafărul. Este evident că atunci când la Scala se organizează o expoziție care rezuma câteva momente din istoria picturii, cu gust și cultură, explicația era alta. Să ne aducem aminte și de „Parizul Vesel“.

Ceea ce am văzut noi în expoziția picturii amator și profesor de desen Eduard Cuper este cu totul altceva. Fara cunoștele coșuri cu flori de liliac — „parcă le

simți parfumul“ — peisaje idilice de iarnă, toamnă și chiar „momente din zilele noastre“ pictate în cunoscută manieră a celor care mai expun încă în vitrinele unităților de deservire cu sticlă și rame pentru populație. Este drept că am auzit despre citiva profesori de desen

meni și-au și exprimat opinia: „Este o expoziție binevenită“ — B.G., „Sigur că da. Îmi place“ — N.N. student, „Foarte dragut pictorul amator. Mai ales florile, liliacul, Sigur că așa câmpăra“ — D.M. maestrul mecanic, „E totuși binevenită, deși nu sint bucăli ca în Muzeul de Artă al R.S.R.“ — M.G. elevă. Cîtăm din memorie și o inscripție anonimă de pe catalogul dactilografiat care a dispărut: „Cum îți poți permite să mai și vinzi?“ Aflăm că mai mulți au fost direcți în criticile la adresa picturii: Cum vă puteți permite? Așadar, opiniile publicului sint diferite. Iar opinia noastră este că trebuie să le luăm drept bune pe ale acelor care și-au dat seama repede că se află în fața unor tipice „produse de gang“ (create desigur, cu sinceritate și bună credință, nu ne înțelegem), ei expresii ale prostului gust. Foarte ciudat rămîne însă fenomenul avizării unor astfel de „creații“ de către cineva care ar trebui să fie contra prostului gust.

RADU PROCOPOVICI

Pro și contra

că-și pun elevii să tragă o creionul după conturul unor fructe decupate din reviste, almanahuri, etc. Dar ca o expoziție ce aceea din holul cinematografului Luceafărul să fie autorizată chiar de Comitet nu am mai auzi. Răspunde de calitatea lor tovarășul inspector — ne-a spus responsabilul. Unii oa-

Cînd prostul gust primește viză de trecere...

Filmul pentru tineret

„ÎNTOARCEREA LUI MAGELLAN“

Un film de CRISTIANA NICOLAE

La numai cîteva zile de la premiera „Întoarcerea lui Magellan“, un alt film de autor al studiorilor noastre ru-

lează pe ecrane „Întoarcerea lui Magellan“. Regizoarea și scenarista filmului, Cristiana Nicolae, a terminat de curînd cursurile Institutului de cinematografie și debutul cu acest film îndreptățește alăturarea numelui ei de al talentaților absolvenți Mircea Verou, Iacub Gabrea, Dany Pija.

„Întoarcerea lui Magellan“ este desigur filmul unui emoționant iubiri, dar nu numai atât. Este implicată și o altă generoasă temă: condiția ilegalității situații sub semnul responsabilității. Luptătorul progresist aflat în afara legalității îi este refuzată biografic, viața personală. El știe că e important este fiecare pas al său care poate fi urmărit, care poate duce la descoperirea unui mare număr de tovarășii. El și-a asumat desigur această condiție atunci cînd a optat pentru înrolarea în mișcarea progresistă. A opta mereu între responsabilitate și tentația

biograficului, iată tragica esență a condiției de ilegalist. Nespus de greu este să te despartii de ființa iubită atunci cînd ești mai însetat de acțiune. Dragostea tinărului ilegalist pentru ciudata fată numită Magellan pare sortită eșecului. Fata nu face parte din mișcare, ea poate fi oriunde banuîți de trădare și chiar dacă nu, ea ar putea fi un indiciu pentru urmăritorii. Despărțirea celor doi este chinul-

DANA DUMA:

Iubire și eroism

toare, el n-o pot suporta și atunci cînd încearcă să se revadă sint repertați de poliție. Există șansa ca unul din ei să scape și fata zisă Magellan face un eroic gest: îl împușcă pe seful poliștilor salvîndu-i iubitul.

Filmul vorbește cu simplitate și căldură despre eroismul înscris al unui tineret angajat. Deși povestea este simplă, nu lipsesc nuanțele de fină psihologie. Protagonistul îi vorbește cu patetism intranșigabile sale tovarășe cu numele conspirativ. Matei despre suferința bănușii de care ei, ilegalistii, sint încercuți. Este chinulor să-i banuiă fără încetare pe cei vinovați și pe cei

nevinovați, pe cei nedrepți și pe cei drepiți. Filmul impune un personaj, Magellan, ciudat amestec de poezie și antisentimentalism, de independență și devotament, de feminitate și copilărie. Debutanta Mihaela Marinescu era parca destinată să interpreteze acest dificil rol. Cuvinte bune se pot spune și despre firescul interpretării lui Vladimir Găitan: și gravitatea și grațiozitatea sînt datele luminosului său personaj. Cornelia Gheorghiu și aparatul lui Dinu Tănăsescu este Profesorul (Radu Beligan), simpatizant cu mișcarea progresistă, foarte rafinat, foarte bun cunoscător de maxime umaniste, dar mai puțin angajat.

Foarte inspirată a fost regizarea alegîndu-i colaborator pe tinărul operator Dinu Tănăsescu. Povestea de dragoste capătă un plus de lirism din tandra „scritură“ a aparatului lui Dinu Tănăsescu. Evidențiile și obiectele sint filmate de el din unghiurile cele mai avantajoase, gesturile surprinse de obiectivul lui au subtilă semnificații.

Nu știu dacă spectatorii care încă asaltează casele de bilete la acest film au citit înainte criticilor favorabile dar m-aș bucura să știu că citirea rîndurilor mele li va fi îndemnat pe unii să-i vadă.

cu disciplina de organizație, și cu vigilența dar și cu suspiciunea celui al cărui nume conspirativ este „Matei“, refuzul oricărui legătură cu oamenii străini. El se simte, într-un fel, frustrat de sentimentul iubirii. În mod firesc și în ciuda disciplinei așa cum o înțelege „Matei“, tinărul se îndrăgostește de Magellan, o fată ciudată, care este un amestec de năvalitate și gingășie, de maturitate și dispoziție ludică irepresibilă, de undă răzbată și o undă de tristețe a-

ILIE O. IORDAN:

A lupta pentru o idee mare și nobilă

mară. Între cei doi tineri se încheagă spontan, în noaptea trecută împreună o legătură sufletescă autentică însă foarte fragilă, datorită, pe de o parte bănușiiilor în legătură cu identitatea nesigură, chiar îndoielnică a fetei (tinărul o înlînște în nișcolul unui mediu burghez al distracțiilor obositoare și nesătătoare, la care se adaugă și relația echivocă cu un agent al siguranței).

Formid de la acest cadru interesant autoneu se concentrează asupra decenței, noifidității sentimentului de iubire dintre cei doi tineri, accentul punîndu-se pe dezvoltarea psiho-

logiei fetei și pe conflictul mai mult latent al tinărului cu „Matei“ care îl reproșează, din principiu, această legătură. Tinerile, în fond justificate, ale tinărului legate de oportunitatea dezvoltării calității sale de luptător, de om angajat într-o luptă dreaptă, pe cîntă și pe moarte, plină de riscuri sint spirit de neîncrederea lui „Matei“ în oameni din afară, neoficialii. Se poate vorbi, în această situație, și de intervenția unei anumite mentalități rigide care pune și menține nelegitim principiile mai presus de omul său, real. În loc să o facă părtaş la idealul său, prin intermediul iubirii cu care fata îl înconjoară, el o lasă pradă acestui sentiment adinc, care o împinge, cu necesitate aproape, în acele împrejurări istorice, spre un deznoadămint tragic.

Filmul Cristiane Nicolae are unele slăbiciuni. De exemplu, scenele care descriu în manieră poetică iubirea celor doi tineri riscă la un moment dat să devină monotone prin repetarea și înghețarea de filmare nesemnificative. La asta se adaugă reconstituirea și filmarea stîngace a cheilui Dimboviței. În timpul războiului se înșerează, de pe malul opus, imaginea unui București contemporan. Însă ca operă de debut filmul „Întoarcerea lui Magellan“ este remarcabil.

TUDOR STĂNESCU:

Sentimentul într-o conjunctură dramatică

fundat, pe exuberanța firescă a anilor lor tineri.

De remarcat nu numai în această secvență-poem dar și în tot filmul sinceritatea, excitațiile gesturilor, atenția la detaliu precum și felul în care autoarea a ocultat cele două periculoase extreme: sentimentalismul cu toată înutila și sufocanta lui grație dîlovență, și în nonsalanța clinică a relațiilor la nivelul epidemiei.

Desigur, pentru acest „film de autor“, scenaristei și regizoarei i se poate aminti că „Întoarcerea lui Magellan“ pare pînă la un anumit punct o variantă a subiectului din „Duminică la ora 6“, un alt fel de poveste pe o temă

Eugen Barbu: „Romanele trebuie să fie verosimile...“

Fotografie de EMANUEL TÂNJEALĂ

Ne facem o plăcută datorie din a consemna și recomanda cititorilor noștri opiniile scriitorului Eugen Barbu apărute în paginile revistelor și zărilor din ultima vreme. Autorul „Prințepului“, scriitor aflat în plină maturitate creatoare (recent a împlinit 50 de ani), își expune opiniile cu franchețe, într-un spirit polemic puțin frecvent în schimbul de idei, altfel bogat, din publicistica literară actuală. Reproducem cîteva dintre părțile scriitorului exprimate în interviurile acordate unor ziare și reviste: „Raporturile scriitorilor cu societatea în care trăiesc, intervențiile lor în presa în anumite probleme — majore fac parte dintr-o obligație profesională (...). Sigur, că există și scrieri care se abstrag de la aceste intervenții,

filtrate artistic. Nu todeauna tot ce pare zguditor în viață, trece și barierele verosimilului. Romanele trebuie să fie verosimile, nu adevărate; numai viața trebuie să fie adevărată“ (ROMANIA LIBERĂ, 16 februarie, convorbire cu Dumitru Tabacu).

„Nu sint nici capricios și nici nu mi-am mincat copilul, precum Cronos. Am ținut și la Ion Gheorghiu și la Ion Alecsandru și la Maria Sorescu, cum am ținut și la dumnea, dar am fost un tată pretentios. Poetul român vrea să fie numai laudat, dar poezia nu este un drept cîștigat, ci un teritoriu pe care trebuie să-ți cucerești, zi de zi (...). Emitem în serie filme așa-numite: de producție ilustrative, cu mașini lutoare în prim plan și problemele umane le lasăm în umbra. Nu-mi place optimismul de paradă, nu-mi plac sforățiile din text, eroii umflați cu pompa de la bicicletă“ (FLACĂRA, 16 februarie, dialog „Sint semnul întrebării“ — cu Adrian Păunescu).

Criticul Marian Popa scrie (în Viața studentăscă, 20 februarie): „Pentru cel care va considera enciclopedismul numai ca punct de plecare al operii, înseamnă că și-a găsit în sine spiritul de opoziție destul de puternic pentru a ajunge la propria creație. Acesta e cazul lui Eugen Barbu (...). Ca spirit de opoziție apar de asemenea: critica literară, comentariul sportiv, jurnalistica. Cunoscut pe alții pentru a-i elimina: nu din nevoia desolidarizării de lume, ci din aceea de a renunța la ceea ce ațli au în tine“. Polivalentul acțiunii scriitorului e și da o explicație pe ete de ingenioasă pe ațte de plauzibilă. Dealtfel, despoie enciclopedismul autorului, „Prințepului“ Persepolis a scris rînduri memorabile: „Desigur, „Prințepul“ rămîne, ceea ce împrăjurările și Eugen Barbu însuși au hotărît: o mare creație literară, o ficțiune impregnată de toate darurile autorului, însă o ficțiune pentru care Eugen Barbu a întreprins numeroase investigații. Documentația sa e imensă, sub toate raporturile, atât de atentă și atât de minuțioasă, încet sentimentul că bună parte din documentație îți este străină nu e dect prea firesc...“

În fotografie: luni, 18 februarie, la librăria „Mihai Eminescu“ din Capitală, Eugen Barbu s-a îndintit cu cititorii săi cu ocazia apariției volumului III din „Cătețele Prințepului“ și ediției a VI-a a romanului „Groapa“.

Aparținînd celei mai tinere promoții a clasei de regie film de la I.A.T.C. „Ion Luca Caragiale“, Cristiana Nicolae debutează în cinematografie cu „Întoarcerea lui Magellan“, film artistic de lung metraj cîruia îi semnează și scenariul inspirat de o idee a lui Radu Cosău din romanul „A înțelege sau nu“.

Debutul tinerei cineaste — trebuie s-o precizăm de la început — este remarcabil, Cristiana Nicolae afirmîndu-se ca o personalitate artistică distinctă, ca un regizor ce știe să vadă și să povestească filme un subiect. În anii dictaturii fasciste un utecist cunoscut o fată de care se îndrăgostește. Cuplul lor reușește, într-un lung a-nosimp al „imposibilității iubirii“, cum denumea un dramaturg acei ani de luptă grea și eroică, maturitatea bălatului și dezorientarea fetei rămămasă doar la înțelegerea evenimentelor imediate ale vieții. Cenzurat de luciditate și de experiența angajării sale politice, el încă nu-l poate spune nimic despre responsabilitatea pe care o implică acțiunile revoluționare la care participă iar ea trăiește doar bucuria împlinirii într-o iubire pălămasă, oarecum oarbă, exclusivă.

Cele cinci-sase întoarceri a-casă ale bălatului, în camera lor de la subsolul cinematografului din sala de unde se

*) Hamlet, la Teatrul Notara.

agenda

TELEGRAMS

Tovarășul NICOLAE CEĂUȘESCU și tovarășul ION GHEORGHE MAURER...

LANCE BARNAR, prim-ministru ad-interim al Australiei...

MIERCURI LA AMIAZĂ, s-a înapoiat în Capitală tovarășul Mihai Dălea...

CU OCAZIA celei de-a 56-a aniversării a Forțelor Armate Sovietice...

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE al Republicii Socialiste România...

Campionatul mondial de handbal masculin JOI, 23 FEBRUARIE...

FELICITĂRI

În cadrul unei constituiri de lucru Comitetul județean Argeș al U.T.C. a desemnat...

PREGĂTIRILE pentru cea de-a doua ediție a Festivalului cîntecului ostășesc...

Acest festival, inițiat în 1972, a trezit un larg ecou în rîndurile publicului...

actualitatea pentru tineret

INITIATIVE

Clubul tinerilor specialiști Comitetul U.T.C. al întreprinderii mecanice Cugir...

CONCURS APLICATIV

Duminică, Predealul va fi gazda ospitalieră a 120 de tineri...

UNIVERSITARE

La Centrul de studii, cercetări și proiectări din Craiova, 150 de studenți...

BREVIAR 1001

520 de tineri de la Complexul căi ferate Caransebeș s-au întrecut în concursul „Siguranță și măiestrie”...

TELEVIZIUNE

În Studioul 3 al Televiziunii au început montarea decorațiilor...

BASCHET

Te sfaturile antrenorului, prof. Vasile Popescu. În apărare ei s-au lăsat uneori prea ușor...

VREMEA

Vremea rămîne încălzită - ne comunică meteorologul Ion Bordeianu...

SCRISOARE DESCHISĂ

Știmați tovarăși, Am fost prin comuna dumneavoastră, la Văcărești-Dimbovită...

sport · sport

VICTORIA PUBLICULUI

3.000 de spectatori entuziasmați au împins echipa Steaua spre victorie...

cinema

INTOARCEREA LUI MAGELAN: Central (orele 9.15; 11.30; 13.45; 15.15; 17.30; 19.45; 21.00; 23.15; 25.30; 27.45; 29.00; 31.15; 33.30; 35.45; 38.00; 40.15; 42.30; 44.45; 47.00; 49.15; 51.30; 53.45; 56.00; 58.15; 60.30; 62.45; 65.00; 67.15; 69.30; 71.45; 74.00; 76.15; 78.30; 80.45; 83.00; 85.15; 87.30; 89.45; 92.00; 94.15; 96.30; 98.45; 101.00; 103.15; 105.30; 107.45; 110.00; 112.15; 114.30; 116.45; 119.00; 121.15; 123.30; 125.45; 128.00; 130.15; 132.30; 134.45; 137.00; 139.15; 141.30; 143.45; 146.00; 148.15; 150.30; 152.45; 155.00; 157.15; 159.30; 161.45; 164.00; 166.15; 168.30; 170.45; 173.00; 175.15; 177.30; 179.45; 182.00; 184.15; 186.30; 188.45; 191.00; 193.15; 195.30; 197.45; 200.00; 202.15; 204.30; 206.45; 209.00; 211.15; 213.30; 215.45; 218.00; 220.15; 222.30; 224.45; 227.00; 229.15; 231.30; 233.45; 236.00; 238.15; 240.30; 242.45; 245.00; 247.15; 249.30; 251.45; 254.00; 256.15; 258.30; 260.45; 263.00; 265.15; 267.30; 269.45; 272.00; 274.15; 276.30; 278.45; 281.00; 283.15; 285.30; 287.45; 290.00; 292.15; 294.30; 296.45; 299.00; 301.15; 303.30; 305.45; 308.00; 310.15; 312.30; 314.45; 317.00; 319.15; 321.30; 323.45; 326.00; 328.15; 330.30; 332.45; 335.00; 337.15; 339.30; 341.45; 344.00; 346.15; 348.30; 350.45; 353.00; 355.15; 357.30; 359.45; 362.00; 364.15; 366.30; 368.45; 371.00; 373.15; 375.30; 377.45; 380.00; 382.15; 384.30; 386.45; 389.00; 391.15; 393.30; 395.45; 398.00; 400.15; 402.30; 404.45; 407.00; 409.15; 411.30; 413.45; 416.00; 418.15; 420.30; 422.45; 425.00; 427.15; 429.30; 431.45; 434.00; 436.15; 438.30; 440.45; 443.00; 445.15; 447.30; 449.45; 452.00; 454.15; 456.30; 458.45; 461.00; 463.15; 465.30; 467.45; 470.00; 472.15; 474.30; 476.45; 479.00; 481.15; 483.30; 485.45; 488.00; 490.15; 492.30; 494.45; 497.00; 499.15; 501.30; 503.45; 506.00; 508.15; 510.30; 512.45; 515.00; 517.15; 519.30; 521.45; 524.00; 526.15; 528.30; 530.45; 533.00; 535.15; 537.30; 539.45; 542.00; 544.15; 546.30; 548.45; 551.00; 553.15; 555.30; 557.45; 560.00; 562.15; 564.30; 566.45; 569.00; 571.15; 573.30; 575.45; 578.00; 580.15; 582.30; 584.45; 587.00; 589.15; 591.30; 593.45; 596.00; 598.15; 600.30; 602.45; 605.00; 607.15; 609.30; 611.45; 614.00; 616.15; 618.30; 620.45; 623.00; 625.15; 627.30; 629.45; 632.00; 634.15; 636.30; 638.45; 641.00; 643.15; 645.30; 647.45; 650.00; 652.15; 654.30; 656.45; 659.00; 661.15; 663.30; 665.45; 668.00; 670.15; 672.30; 674.45; 677.00; 679.15; 681.30; 683.45; 686.00; 688.15; 690.30; 692.45; 695.00; 697.15; 699.30; 701.45; 704.00; 706.15; 708.30; 710.45; 713.00; 715.15; 717.30; 719.45; 722.00; 724.15; 726.30; 728.45; 731.00; 733.15; 735.30; 737.45; 740.00; 742.15; 744.30; 746.45; 749.00; 751.15; 753.30; 755.45; 758.00; 760.15; 762.30; 764.45; 767.00; 769.15; 771.30; 773.45; 776.00; 778.15; 780.30; 782.45; 785.00; 787.15; 789.30; 791.45; 794.00; 796.15; 798.30; 800.45; 803.00; 805.15; 807.30; 809.45; 812.00; 814.15; 816.30; 818.45; 821.00; 823.15; 825.30; 827.45; 830.00; 832.15; 834.30; 836.45; 839.00; 841.15; 843.30; 845.45; 848.00; 850.15; 852.30; 854.45; 857.00; 859.15; 861.30; 863.45; 866.00; 868.15; 870.30; 872.45; 875.00; 877.15; 879.30; 881.45; 884.00; 886.15; 888.30; 890.45; 893.00; 895.15; 897.30; 899.45; 902.00; 904.15; 906.30; 908.45; 911.00; 913.15; 915.30; 917.45; 920.00; 922.15; 924.30; 926.45; 929.00; 931.15; 933.30; 935.45; 938.00; 940.15; 942.30; 944.45; 947.00; 949.15; 951.30; 953.45; 956.00; 958.15; 960.30; 962.45; 965.00; 967.15; 969.30; 971.45; 974.00; 976.15; 978.30; 980.45; 983.00; 985.15; 987.30; 989.45; 992.00; 994.15; 996.30; 998.45; 1001.00

pentru timpul dumneavoastră liber

Opera Română: DON PASQUALE - ora 19; Teatrul de Operă: VOIEVODUL TIGANILOR - ora 19.30; Teatrul Național (Sala Mare): UN FLUTUR PE LAMPĂ - ora 19.30; (Sala Comedie): PRIZONIERUL DIN MANHATTAN - ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (Schiu Măgureanu): CASA DE MODĂ - ora 20; (Sala Studio): A 12-a NOAPTE - ora 20; Teatrul „C. I. Nottara” (Sala Marghera): HOTELUL ASTENICILOR - ora 19.30; (Sala Studio): GAITELE - ora 20; Teatrul de

teatre

Comedie: PRESUȘ - ora 20; Teatrul Mic: PHILADELPHIA ESTI A MEA - ora 19.30; Teatrul Giulești: SIMBATA LA VERTICIS - ora 19.30; Teatrul Evreiesc de Stat: O SEARĂ VESELĂ - ora 19.30; Studioul de teatru al I.A.T.C.: LABDACIZII - ora 20; Teatrul „Ion Văduțescu”: SICILIANA - ora 19.30; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy): LA SAVOY BOEMA - ora 19.30; (Sala Victoria): VINO SA VEZI DISPARĂ - ora 19.30; (Sala Palatului): RITMURILE TINERETII - ora 19.30; Teatrul „Tandărică” (Sala Victoria): POVEȘTEA TIMPULUI PIERDUT - ora 17; NOCTURN - ora 21.30; (Sala Academia): PUNGUȚA CU DOI BANI - ora 17; Ansamblul „Rapsodia Română”: LA HANUL CU CÎNTECE - ora 19.30; Teatrul Ion Creangă: OMUL INVIZIBIL - ora 9.00; (la Sala Studio a Teatrului Național): IANCU JIANU - ora 16.

PROGRAMUL II

20.00 Concertul orchestrelor simfonice a Radioteleviziunii. Dirijor: Mircea Basarab. Solist: Achille Colaschi (Egitru). În pauză: Telex; Bucureștii necunoscuți; Muzeul tehnic „Plănuțe Leontina”; 22.00 Telegama: În lumea filmului de animație.

publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate

Pentru amatorii sporturilor de iarnă și pentru cei ce apreciază farmecul montan, INTREPRINDEREA DE TURISM, HOTELURI ȘI RESTAURANTE BUCUREȘTI organizează excursii

Martisor '74 I.C.S. „Comaliment” București Pentru unitatea „BIG BERCENI” din Piața Sudului

INTERVIUL acordat de tovarășul Nicolae Ceaușescu ziarului francez „Les Echos”

INTREBARE: Pentru acest an este prevăzut un ritm de dezvoltare excepțional de ridicat (16,7 la sută). Obiectivele actualului plan cincinal urmază să fie atinse înainte de termen, va fi menținut acest ritm în anii următori? Care vor fi prioritățile viitorului plan de dezvoltare, aflat în prezent în curs de pregătire? Ce parte va fi rezervată schimbărilor economice externe?

RĂSPUNS: Într-adevăr, de câțiva ani economia românească și-a doborât ritmul de dezvoltare, în anul 1973, producția industrială a crescut cu 14,7 la sută în raport cu anul precedent. Pentru anul 1974 prevedem în continuare o dezvoltare într-un ritm înalt. Toate acestea asigură realizarea obiectivelor planului cincinal într-o perioadă mai scurtă decât cea prevăzută inițial. Realizăm această creștere atât pe baza intensificării investițiilor, alocând din venitul național circa 30-33 la sută în scopul dezvoltării, cât și pe seama creșterii productivității muncii, ca urmare, îndeosebi, a introducerii tehnicii avansate, a mecanizării, automatizării, precum și printr-o mai bună organizare a muncii în diferite domenii de activitate. Avem, desigur, în vedere ca în următorii cinci ani — 1976-1980 — să asigurăm dezvoltarea, în continuare, într-un ritm intens a economiei, deși acesta va fi oarecum diminuat față de actualul cincinal. Punem un mare accent pe dezvoltarea celor două ramuri de bază, îndeosebi mașini-unelte, utilaje complexe petrochimice, chimice și, desigur, acordăm mare atenție dezvoltării agriculturii și industriei producătoare de bunuri de consum.

Ne propunem ca în următorii 10-15 ani să ne apropiem mult de nivelul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic. În realizarea acestui obiectiv necesar pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, va trebui să facem, în continuare, eforturi pentru a ne dezvolta într-un ritm mai mare decât țările cu economie avansată. Fără îndoială că această dezvoltare impune o largă colaborare economică internațională și o extindere a schimburilor economice. Dealtfel, în anul 1973 schimburile internaționale economice ale României au crescut cu aproape 25 la sută, iar în 1974 vor crește cam în același ritm; fără îndoială că, și în perspectivă, aceste schimburi vor continua să se extindă în mod simțitor.

INTREBARE: Țara dumneavoastră și-a propus să extindă relațiile economice și comerciale cu țările occidentale, mai ales cu cele europene, care cunosc astfel dificultăți de ordin economic și monetar. Oare aceste dificultăți nu se vor repercuta asupra economiei românești?

RĂSPUNS: România, dezvoltând legăturile economice cu toate țările, acordă o atenție importantă relațiilor sale cu statele occidentale, sau mai bine zis, cu țările capitaliste dezvoltate. Fără îndoială că dificultățile economice, monetare pot exercita o anumită influență negativă în extinderea acestor raporturi. Ne preocupăm ca aceste dificultăți să nu se reflecte asupra dezvoltării economiei românești. De aceea, punem un mare accent pe dezvoltarea relațiilor cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, pe diversificarea acestor relații, în așa fel ca eventualele greutăți care apar într-o țară sau alta, sau într-o zonă sau alta, să nu aibă repercusiuni sau cel puțin să nu aibă repercusiuni prea mari asupra dezvoltării economiei românești.

INTREBARE: România are o experiență bună în domeniul cooperării industriale, mai ales cu Franța (automobile, elicoptere ș.a.).

Se așteaptă noi realizări în acest sens? În ce domenii?

RĂSPUNS: Într-adevăr, am realizat în câteva domenii o cooperare bună cu Franța, cu industria franceză. Sint și alte domenii, în afară de automobile și elicoptere — unde există de pe acum o cooperare cu rezultate bune; sint în discuție încă rezolvarea lor să crească condiții pentru extinderea colaborării între industria românească și cea franceză, îndeosebi în domeniul construcțiilor de mașini, al petrochimiei, unde avem condiții favorabile.

INTREBARE: România privește cu interes crearea de societăți cu capitaluri mixte, în care statul român deține ponderea majoritară, iar restul capitalului este furnizat de partenerul străin. În ce stadiu se află aceste societăți? Aveți în vedere să dați un nou impuls acestei forme de cooperare?

RĂSPUNS: România este favorabilă creării de societăți mixte, atât în țara noastră, unde, desigur, statul român participă și deține majoritatea capitalului, cât și în alte țări unde România participă la asmenia societăți mixte față de deținea majoritatea din investițiile respective. Avem în vedere societăți create deja într-un șir de țări în curs de dezvoltare. Intenționăm să extindem asemenea forme, atât prin crearea în România, în continuare, a unor societăți mixte, cât și prin participarea României la constituirea unor asemenea societăți în alte țări. Apreciem că acestea reprezintă forme avantajoase pentru ambele părți, ele bazându-se pe deplină egalitate, pe respectarea legislației din România, cînd ele se creează pe teritoriul românesc, din țările respective, cînd se constituie pe teritoriul altor state.

Desigur, urmăm ca societățile mixte — fie că funcționează în România, fie în alte țări — să desfășoare activități cu rezultate economice și financiare cât mai bune, atât pentru noi, cât și pentru partenerii noștri.

INTREBARE: Începând cu 1 ianuarie 1974, România beneficiază din partea țărilor Pieței comune de „preferințe vamale generalizate”. Ce sperați să obțineți economia românească prin aplicarea acestui sistem?

RĂSPUNS: Într-adevăr, țările Pieței comune au acordat României, începând din anul 1974, preferințe vamale generalizate, deși se poate spune că ele nu sint chiar complet generalizate, deoarece pentru o serie de produse continuă încă să se mențină vechile restricții. Am insistat pentru obținerea preferințelor vamale pornind de la necesitatea dezvoltării relațiilor României cu țările din Piața comună, pe baza principiului deplină egalitate și avantajului reciproc. Sperăm că acordarea acestora va înlesni pătrunderea produselor românești în țările Pieței comune, în aceleași condiții ca și produsele altor state; fără îndoială, aceasta va stimula extinderea colaborării și schimburilor economice între țările noastre, permițînd deci României să importe mai mult din aceste țări.

INTREBARE: România a acordat un loc important relațiilor cu țările „lumii a treia” (Africa, țările arabe, America Latină), cu care au fost semnate numeroase acorduri. Ce reprezintă ele pentru dezvoltarea României și ce sectoare vor beneficia mai mult în acest cadru?

RĂSPUNS: România acordă o atenție deosebită relațiilor cu țările așa-zise „lumii a treia”, cu țările care militează pentru dezvoltarea lor economico-socială independentă. Actualmente, relațiile economice cu țările în curs de dezvoltare reprezintă aproape 20 la sută din volumul schimburilor economice internaționale ale

României. Cu multe din aceste țări s-au pus bazele unor activități de cooperare economică în producție, prin crearea de societăți mixte, prin acordarea de asistență tehnică și alte forme de colaborare, menite să contribuie mult la dezvoltarea industriei din aceste țări și deci să creeze condiții pentru extinderea colaborării între România și aceste state. Îndeosebi, există o dezvoltare largă a cooperării în domeniile petrolului, miner, forestier, în agricultură, în industria materialelor de construcții și în alte sectoare. Toate acestea au, fără nici o îndoială, o mare importanță economică pentru consolidarea independenței și suveranității statelor respective, pentru afirmarea pe plan internațional a unei politici noi de egalitate și respect reciproc.

INTREBARE: Comisia mixtă româno-franceză trebuie să se reunească în curând. Ce importanță acordăți sesiunii? În ce direcții dorește România să orienteze lucrările acesteia?

RĂSPUNS: Am menționat deja dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre România și Franța. Aceste relații au cunoscut în ultimii ani o dezvoltare continuă, deși, după părerea mea, sint încă multe posibilități în această direcție și puteam, chiar pînă acum, realiza ceva mai mult. Pormind de aici, apreciez că reuniunea Comisiei mixte româno-franceze poate avea un rol important în identificarea celor două domenii de colaborare, îndeosebi de cooperare în producție, ceea ce va da posibilitatea extinderii mai rapide a schimburilor economice dintre țările noastre cu repercusiuni favorabile pentru dezvoltarea generală a colaborării științifice, culturale și în alte sectoare de activitate.

Dorim mult ca relațiile României cu Franța să cunoască o dezvoltare cât mai mare în viitor. Desigur, ar fi deosebit de util dacă în cadrul acestei comisii s-ar ajunge la o înțelegere responsabilă și cu privire la cooperarea româno-franceză în terțe țări.

INTREBARE: România acordă o mare importanță conferinței asupra securității europene. Apreciați că va putea fi construit un nou cadru de cooperare politică și economică? Cum va acționa România pentru ca ideile acestei conferințe să se poată concretiza?

RĂSPUNS: Este adevărat că România a acordat și acordă o importanță deosebită înfăptuirii securității pe continentul european. Pornim de la faptul că trebuie realizate relații noi între statele acestui continent, care să asigure fiecărei națiuni o dezvoltare economico-socială corespunzătoare năzuințelor sale, că aceste relații să se bazeze pe respectul independenței, suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, pe angajamentul țărilor europene de a renunța la folosirea forței, la amenințarea cu forța sau alte forme de amestec în treburile altor state.

Desfășurarea de pînă acum a lucrărilor conferinței ne dă teme și apreciem că sint create premisele încheierii ei cu succes; aceasta, fără nici o îndoială, va deschide calea extinderii cooperării economice, tehnico-științifice și culturale între popoarele continentului și va trebui să ducă la înlăturarea unor serii de bariere și restricții. Toate acestea vor contribui la realizarea în practică a unei colaborări pe baze noi, cu repercusiuni pozitive asupra păcii în Europa, și asupra cooperării și dialogului în întreaga lume.

În acest spirit, România participă activ la negocierile de la Geneva și este hotărâtă să colaboreze larg cu toate statele reprezentate pentru încheierea cu succes a acestei conferințe.

(Urmare din pag. 1)

rărilor reciproce avantajoase. Convorbirile dintre președintele Nicolae Ceaușescu și Hafez Assad marchează un moment de însemnată istorică pe planul dezvoltării relațiilor dintre România și Siria, începutul unei etape noi în promovarea acestor relații. Conducătorii celor două state și-au exprimat satisfacția pentru drumul parcurs în direcția amplificării raporturilor româno-siriene dar, în același timp, au înțeles și că noi posibilități de colaborare economică, tehnico-științifică, culturală, turistică, pe un fundament stabil și de lungă durată. În aceste zile au fost construite un număr de proiecte economice-industriale și agricole, convenția de colaborare în domeniul sănătății publice, programul de aplicare a acordului de cooperare culturală, înțelegerea privind facilitarea acordării vizelor. Rezultatele de pînă acum — incurajatoare, de bun augur — au fost considerate drept o solidă bază de plecare spre o cooperare de dimensiuni mult mai ample. Tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia: „Aș dori ca aceste relații, care au tradiții destul de vechi, să constituie un model de felul acesta pentru extinderea colaborării între România și țările din jur”. „Dăm o înaltă apreciere e-

forturilor sincere ale președintelui Ceaușescu îndreptate spre adîncirea prieteniei dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Siriană, am salutat eforturile sale și dorim să le continue, ele fiind pentru noi o garanție sigură a dezvoltării, pe mai departe, a relațiilor dintre cele două țări”.

Un dialog rodnic, deschizător de ample perspective colaborării româno-siriene

În avântul forțelor progresului și păcii, crează bune condiții pentru rezolvarea problemelor internaționale în avantajul popoarelor.

În mod firesc, evoluția situației din Orientul Apropiat a ocupat un loc central în convorbirile de la Damasc. Comunicatul comun, ca și luările de poziție din cursul vizitei, evidențiază părerea celor două părți că menținerea sub ocupație a teritoriilor arabe de către Israel creează o permanentă stare de

menținere justă a problemelor poporului palestinian, căruia să i se acorde dreptul de a-și hotărî propriul destin în conformitate cu năzuințele sale naționale. S-a apreciat că acordul de dezangajare a forțelor în zona Canalului Suez trebuie să constituie un prim pas pe calea unei reglementări drepte și durabile a conflictului din Orientul Apropiat.

În cadrul convorbirilor au fost subliniate eforturile țărilor în curs de dezvoltare pentru întro-

tenșiune, generind primediile izbucniri unor noi ostilități militare. Conducătorii români și siriene apreciază că stabilirea unei păci juste și durabile în Orientul Mijlociu se poate realiza numai prin retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate în 1967, printr-o reglementare echilabilă și de egalitate în drepturi cu țările industrializate și dezvoltate. Lichidarea decalajelor existente în prezent reprezintă una din problemele de prim ordin cu care contemporaneitatea este confruntată. România și Siria au exprimat sprijinul lor față de inițiativa algeriană de a se convoca o sesiune extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. consacrată studiilor problemelor materilor prime și de dezvoltării.

Dialogul româno-sirian la nivel înalt a permis examinarea a numeroase aspecte ale vieții internaționale; progresul pe calea deslinderii în Europa, situația din Indochina, rolul O.N.U. realizarea dezarmării generale și, în primul rînd, a celei nucleare etc. Dialogul s-a dovedit deosebit de fertil, evidențînd precuipărțile și năzuințele comune ale României și Siriei.

După nodurile convorbirilor de la Tripoli și Beirut, schimbul de păreri româno-sirian, desfășurat la Damasc, atestă năzuința celor două părți de a acționa pentru dezvoltarea relațiilor reciproce, de a contribui la o pace trainică în lume. Vizita în Siria a tovarășului Nicolae Ceaușescu reprezintă un eveniment cu ample rezonanțe, un act politic major, care va impulsiona puternic legăturile româno-siriene, va dezvoltare relațiile țării noastre cu statele arabe, va influența favorabil eforturile consacrate păcii, colaborării și înțelegerii între popoare.

de peste hotare

Conferința pentru securitate și cooperare în Europa

Lucrările se concentrează asupra abordării concrete a problemelor legate de redactarea documentelor finale

ANGLIA: Mineri din Derby în chid gura unui pui pentru a evita pericolul unor explozii în timpul grevei

Lucrările Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa — marcate de trecerea de la faza de discuții generale la faza de redactare a documentelor finale — cunoscut accentuare a ritmului și o mai mare concentrare a eforturilor spre abordări concrete.

Întreaga activitate are un caracter de lucru determinat atât de tematica largă, cât și de faptul că delegațiile au depus un număr mare de propuneri, în diferite subcomisii, care trebuie analizate minuțios și verificate reținerii acelor elemente care intrunesc consensul și care urmează să fie incluse în documentele finale.

Lucrările celor patru organe ale Comisiei a III-a, înscărunțate să pregătească propunerile în vederea dezvoltării cooperării europene în domeniile educației, informației, cultură, contacte umane sint în mod special marcate de această atmosferă. În organele de lucru ale Comisiei a III-a au fost depuse 69 de propuneri, aproape două treimi din documentele depuse pînă acum la Conferință.

Evidențierea acelor propuneri care sint menite să ducă efectiv la îmbogățirea spirituală a generațiilor, la o mai bună cunoaștere reciprocă, la un respect deplin între oameni și popoare, la dezvoltarea cooperării culturale în toate domeniile prin folosirea unui eventual larg de metode și mijloace reprezintă cîteva dintre principalele obiective promovate de delegația română la tratativele

de la Geneva. Acționînd într-un spirit de înțelegere și de găslire a unor soluții general acceptabile, delegația română participă activ la lucrările tuturor organelor de lucru ale Comisiei a III-a aducînd și contribuția la procesul de redactare.

Primele rezultate pozitive ale acestui efort colectiv al tuturor delegațiilor participante au început să se arate. Au fost înregistrate ca elemente de convergență sau se află într-o fază foarte avansată, primele formulări în subcomisiile pentru cultură, informare, contacte umane și educație. Prevederile respective reprezintă voința statelor participante de a întreprinde măsuri menite să dezvoltare cooperarea în domeniile menționate prin folosirea unor forme variate de procedee, mergînd de la acordurile interguvernamentale pînă la contacte culturale în toate domeniile, prin utilizarea instituțiilor guvernamentale sau neguvernamentale.

Această cooperare este concepută de țara noastră ca un deschin de angajamente pe plan european, care să reprezinte o voință politică a statelor participante de a dezvolta relațiile de prietenie și de încredere între ele, de a lărgi mereu terenul, insuficient explorat, al schimburilor de valori umane și artistice, al cooperării în condiții de egalitate, respect și înțelegere reciprocă.

Promovînd linia politicii externe a țării noastre, care intrinsece tot mai mult o înaltă așezare internațională a delegației române, care să reprezinte în aplicare a celor măsuri care reprezintă o garanție nu numai a sporirii volumului cooperării europene, ci, mai ales, a calității acestei cooperări.

Juriul premiilor internaționale Gottfried von Herder — decernate unor personalități din țările Europei de est și sud-est, care au contribuit în mod strălucit la promovarea moștenirii culturale europene în sensul înțelegerii pașnice între popoare — a anunțat numele laureatilor înaltei distincții pe anul 1974. Printre personalitățile cărora li s-a conferit premiul Herder în acest an se află compozitorul și muzicologul român Zeno Vancea.

Delegația C.C. al P.C.R. la Cairo

CAIRO 20. — Corespondentul Agerpres, Nicolae N. Lupu, transmite: Miocuri, la Cairo, s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, un avut loc o informare reciprocă, multilaterală, asupra activității și preocupărilor actuale ale P.C.R. și U.S.A., și o schimb de opinii în legătură cu dezvoltarea în continuare a raporturilor de colaborare dintre cele două organizații politice.

Miercuri după-amiază, delegația C.C. al P.C.R. a avut o întâlnire cu secretarul și cadrele de conducere ale Organizației U.S.A. din guvernatorul Giza.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

• LA NICOSIA au fost re-luate, marți, după o interupere de trei săptămîni, convorbirile intercomunitare cipriote, al cărui scop este determinarea statutului locuitorilor insulei. Delegația comunității grecești este condusă de Glafkos Clerides, iar cea a comunității turce de Rauf Denktaş. După întreprinderea de marți, cel doi au refuzat să facă declarații pressei.

13 membri ai conducerii Partidului Comunist din Grecia (interior) și ai Organizației „Tineretul Comunist al Greciei”, precum și a altor 25 de membri ai Organizației Tineretului Comunist cit și ai unei alte organizații independente de tineret. Printre cei arestați se numără Ambatielos Antonios, Kallistos Nikolaidis și Yannou Asiminas, membri ai Biroului Comitetului Central al Partidului Comunist.

• DUPĂ PRELUAREA PUTERII DE CĂTRE ARMATĂ, la 8 februarie, generalul Sangoule Lamizana, șeful statului Volta Superioră, a rostit primul său discurs public. Reafirmînd hotărîrea autorităților de a lua toate măsurile pentru redresarea situației economice și sociale a țării, el a subliniat că politica economică și socială se va acorda prioritate absolută și exclusivă.

• JAPONIA A ACCEPTAT PROPUNEREA PIEȚEI COMUNE privind deschiderea, la Tokio, a unui oficiu de reprezentare a C.E.E. Se precizează că o cerere oficială în acest sens a fost prezentată de președintele Comisiei C.E.E., François Xavier Ortoli, cu prilejul întrevederii pe care acesta a avut-o, marți, la Tokio, cu vicepremierul nipon, Takeo Miki. Agenția REUTER subliniază că vicepremierul japonez și-a exprimat, cu această ocazie, speranța că amintitului oficiu va contribui la intensificarea legăturilor dintre Japonia și țările Pieței comune.

• SUBSECRETARUL DE STAT pe lângă primul ministru, D. Karakostas, a anunțat, într-o conferință de presă, reluarea de acțiunea ateniană de presă (A.N.A.) — arestarea a

Camera Deputaților a Italiei a adoptat marți seara, în forma definitivă, proiectul de buget al țării pe anul 1974. Noul buget italian prevede un deficit record, estimat la 9.200 miliarde lire. Proiectul a fost prezentat deputaților de ministrul trezoreriei, Ugo La Malfa, care s-a referit, totodată, la o serie de aspecte ale situației economice și monetare a Italiei. Între altele, La Malfa a recunoscut că, în rîndul statelor industrializate, Italia este țara cu cel mai mare deficit bugetar. De asemenea, a arătat el, în Italia s-a înregistrat anul trecut cel mai înalt nivel al creșterii prețurilor și există pericolul ca această situație să se reiditifice și în acest an. Ministrul trezoreriei a recunoscut că, în cursul anului trecut, guvernul italian s-a aflat în imposibilitatea de a controla fenomenul inflaționist. Efortul nostru principal actual, a conchis Ugo La Malfa, are drept scop apărarea cursului monedei și limitarea împrumuturilor.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Deficit bugetar record în Italia

Gardiienii de la închisoarea din Vaduz (Liechtenstein) nu mai au de două zile pe cine păzi... Toate celeluate închisori sint goale, fapt înregistrat pentru prima oară în ultimii 20 de ani. Direcțiunea închisorii a arătat că, în urmă cu 20 de ani, nu a existat nici un deținut la Vaduz timp de 30 de ore.

Lucrările Consiliului O. N. U. pentru Namibia

La sediul Națiunilor Unite din New York au început lucrările Consiliului O.N.U. pentru Namibia — organism din care face parte și România. Președintele Consiliului a fost ales reprezentantul României, Petre Vlăscescu, a fost ales președinte al Comitetului permanent pentru problemele economice și juridice al Consiliului. În noul Birou al Consiliului au fost aleși reprezentanții României, Guyanei, Indiei și Zambiei.

În prima sa ședință, Consiliul a luat în dezbatere situația creată în Namibia — teritoriul aflat sub ocupație ilegală a Republicii Sud-Africane — în urma restărilor în masă, operate de forțele politienești sud-africane, în special în rîndurile patrioților namibiensi și ai militanților Swapo.

Lundă cînvîntul la dezbateri, reprezentantul român a subliniat

PREGĂTIRI PENTRU CONFERINȚA ISLAMICĂ

Prin adoptarea ordinei de zi și constituirea unei comisii pentru pregătirea documentelor ce urmează să fie adoptate la cea de-a doua Conferință islamică la nivel înalt, care, începe, vineri, la Lahore, reuniunea pregătitoare a miniștrilor de externe ai țărilor participante, desfășurată pe parcursul a două zile, s-a încheiat miercuri.

În dezbaterea cu privire la agenda de lucru a conferinței a prevălat ideea ca discuțiile să fie limitate strict la obiectivele enunțat în motivaarea convocării acestei importante reuniuni și anume, examinarea situației din Orientul Apropiat și a diverselor ei aspecte.

Reuniunea de la Tlatelolco

vechilor concepte. „Au apărut — declara șeful diplomației peruane — o constiință latino-americană națională, un amplu proces de cooperare economică interregională și de restructurare a vechilor relații din zonă, o puternică afirmare a intereselor naționale a fiecărei țări”.

Observatori politici constată că miniștrii de externe latino-americani, pregătindu-se pentru Conferința de la Tlatelolco, și-au concertat pozițiile, căzînd de acord să prezinte „o platformă comună”. Ca urmare, agenții convorbirilor cu secretarul de stat al S.U.A. va cuprinde o punct de bază, care au fost deja aprobate la reuniunea de la Bogota, din nouembrie trecut. În esență este vorba de modificarea vechilor formule ale raporturilor dintre țările Americii Latine și S.U.A. mai exact, formularea unor principii noi de relații politice, economice și comerciale care să asigure latino-americanilor un proces de cooperare economică și comercială mai intens și intereselor lor legitime. Printre acestea se numără: cooperarea interamericană pentru o dezvoltare bazată pe un sistem multilateral; adoptarea de măsuri urgente care să faciliteze accesul liber al produselor din America Latină pe piața Statelor Unite; schimburi economice și comerciale echitabile; participarea efectivă a țărilor latino-americane la negocierile comerciale internaționale, reglementa-

rea activității societăților multinaționale pentru a împiedica amestecul acestora în politica internă a țărilor în care își desfășoară activitatea, intensificarea cooperării tehnice, rezolvarea echitabilă și justă a problemei Canalului Panama, examinarea detaliată și aprofundată a tuturor aspectelor raporturilor dintre Statele Unite și America Latină.

Comentatori aflați la Ciudad de Mexico au reținut ca foarte semnificativă pentru poziția ce va fi adoptată de partea latino-americană, declarația ministrului de externe argentinian, Alberto Vignes: „se va face tot posibilul pentru a evita o nouă frusturare în relațiile Americii Latine cu S.U.A.”

Este consemnată, totodată, declarația președintelui Nixon potrivit căreia înțelegerea secretarului de stat, Kissinger, cu miniștrii de externe ai Americii Latine în Mexic va permite să se înceapă un nou dialog constructiv în familia statelor americane de cooperare economică în contextul declarației lui Kissinger care sublinia că un asemenea dialog este de natură „să ducă la noi niveluri de înțelegere și cooperare, printr-o examinare deschisă și constructivă a problemelor”.

Rămîne de văzut gradul în care dialogul de la Tlatelolco își va vădi valoarea și va antrena rezultate concrete.

G.H. SPRINTERIOU